

Diana Dima

Saltul magic

Cum să-ți transformi visele în realitate

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DIMA, DIANA

Saltul Magic : cum să-ți transformi visele în realitate /

Diana Dima. - Snagov: Letras, 2020

ISBN 978-606-071-079-0

159.9

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
aparține autorului.

Copyright 2020, Diana Dima.

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:
edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.lettras.ro

contact@lettras.ro

Cuprins

1. Dacă vrei să schimbi ceva, începe azi!.....	5
2. Chiar dacă nu vezi tabloul complet, urmează-ți intuiția	10
3. Când crezi că reușești, apare testul cel mai mare	14
4. În liniște găsești ceea ce ai nevoie.....	20
5. După furtună apare curcubeul!.....	26
6 . Un vis e mai bun decât un regret.....	32
7. Dacă visele sunt doar în capul nostru, rămân doar vise	38
8. Tu ce sfaturi ți-ai da?	44
9. Concentrează -te pe ceea ce ține de tine	49
10. Construiește-ți un plan	53

11. Când zilele tale sunt goale, le poți umple cu iubire și grijă față de propria persoană.....	59
12. Câte persoane iubești, înainte să te iubești pe tine?	64
13. Visele mi-au arătat calea spre sine	69
14. Dacă un vis te urmărește prea mult timp, privește-l ca pe un semn!.....	74
15. Ai ajuns la ultimul pas, dar la începutul visului tău!.....	79

1. Dacă vrei să schimbi ceva, începe azi!

*„Dacă citești asta...felicitări, ești în viață.
Dacă asta nu e ceva ce te face să zâmbești,
atunci, nu știu ce este.”*

Chad Sugg

Viața este cel mai de preț dar. Fiecare zi, e o nouă șansă de a mai face un pas către visele noastre. Dacă nu aș fi crezut în vise, nu ai mai citi aceste rânduri.

De ce sunt așa sigură că visele devin realitate?

Pentru că dacă ar fi să ne raportăm strict la circumstanțele nefaste în care suntem prinși de nenumărate ori, ar părea că nu e niciodată momentul potrivit pentru a acționa și ne sabotăm singuri prin afirmații de genul: „O să încep când mă simt motivat!” sau „Ce pot eu să fac diferit?” sau „Nu sunt suficient de pregătit!”

Tocmai aici găsim cheia. Motivația nu e o stare permanentă și e nevoie să intervenim conștient. Imaginează-ți că dacă am aștepta mereu să „avem chef” să facem ceea ce e necesar pentru bunăstarea

11. Când zilele tale sunt goale, le poți umple cu iubire și grijă față de propria persoană.....	59
12. Câte persoane iubești, înainte să te iubești pe tine?	64
13. Visele mi-au arătat calea spre sine	69
14. Dacă un vis te urmărește prea mult timp, privește-l ca pe un semn!.....	74
15. Ai ajuns la ultimul pas, dar la începutul visului tău!.....	79

1. Dacă vrei să schimbi ceva, începe azi!

*„Dacă citești asta...felicitări, ești în viață.
Dacă asta nu e ceva ce te face să zâmbești,
atunci, nu știi ce este.”*

Chad Sugg

Viața este cel mai de preț dar. Fiecare zi, e o nouă șansă de a mai face un pas către visele noastre. Dacă nu aș fi crezut în vise, nu ai mai citi aceste rânduri.

De ce sunt așa sigură că visele devin realitate?

Pentru că dacă ar fi să ne raportăm strict la circumstanțele nefaste în care suntem prinși de nenumărate ori, ar părea că nu e niciodată momentul potrivit pentru a acționa și ne sabotăm singuri prin afirmații de genul: „O să încep când mă simt motivat!” sau „Ce pot eu să fac diferit?” sau „Nu sunt suficient de pregătit!”

Tocmai aici găsim cheia. Motivația nu e o stare permanentă și e nevoie să intervenim conștient. Imaginează-ți că dacă am aștepta mereu să „avem chef” să facem ceea ce e necesar pentru bunăstarea

noastră, nu am mai merge nici la serviciu, iar dacă am aștepta să fim suficient de pregătiți, am muri așteptând.

Știu că nu e mereu ușor, mai ales dacă nu ai nimic și pe nimeni în jur ca să te motiveze, sau cel puțin așa simți tu. Ce e de făcut în acest caz?

Întotdeauna se găsesc soluții. O să vă povestesc puțin despre viața mea, pentru că îmi doresc să înțelegeți că se poate și nu e doar un alt text motivațional.

Am crescut la țară, într-o familie modestă și într-o țară cu posibilități limitate, în care igiena emoțională și exprimarea emoțiilor erau subiecte tabu.

Din păcate, mama a avut mereu probleme de sănătate, iar tata s-a luptat să ne aducă o pâine pe masă. S-au întâmplat multe în viața lor pe care nu ar fi trebuit să le văd.

Bineînțeles că și părinții erau victimele unor tipare mentale și ale unor traume din copilărie pe care nu au avut ocazia și cunoașterea să le rezolve. Părinții nu ne pot învăța ceva ce nici ei nu știu.

În ciuda circumstanțelor mereu nefavorabile, eu am fost un copil visător, care găsea mereu un motiv de care să se agațe.

Sunt recunoscătoare că am avut totuși strictul necesar și am avut posibilitatea să merg la școală. Acolo m-am descoperit destul de mult, deși erau și foarte multe limitări impuse de societate.

Am descoperit arta la o vârstă fragedă și cred cu tărie că a fost colacul meu de salvare.

În primul an de școală pot să zic că am fost permanent într-o criză de astm și mi-am petrecut cam tot anul în spital. În ciuda absențelor de la școală, am reușit să iau premiul întâi, ajungând la zi cu temele și lecțiile predate.

Am început să pictez, să scriu poezii și să cânt. Visul meu din acea vreme era să devin cântăreață.

Când eram foarte tristă începeam să scriu, fără să am idee că din punct de vedere psihologic mă eliberam de gânduri și de emoții și astfel, făceam un lucru corect pentru sănătatea mea.

Ființa umană e foarte inteligentă și are un mecanism grozav de supraviețuire, chiar și atunci când nu avem studii și cunoaștere profundă.

Am avut mereu încredere în intuiția mea și nu mi-a fost teamă să-mi apăr adevărul.

Așa am ajuns la concluzia că noi ne naștem cu o anumită vocație și dacă reușim să ascultăm vocea interioară, indiferent de circumstanțele date, vom ajunge pe calea noastră.

M-am rătăcit adesea, dar am știut mereu că există ceva mai mult și am urmat orbește acea credință.

Foarte mulți oameni mi-au spus în nenumărate rânduri, că visele mele sunt prea mari și ar fi bine să cobor cu picioarele pe pământ.

Am pornit pe drumul vieții, având în gând scopul final. Credința mi-a fost răsplătită în cele din urmă, iar Universul a început să-mi dea semne.

În momentul în care mi-am setat intenția de a trăi viața pe care o visam, au apărut oamenii și circumstanțele potrivite. Mai devreme sau mai târziu, ceea ce este menit să se întâmple, se va întâmpla.

Eu am fost zguduită de câteva ori, pentru că îmi lipsea iubirea de sine. Toate acțiunile mele și timpul meu erau dedicate celor din jur.

Eu am urmat calea lungă pentru că nu m-a învățat nimeni care este scopul nostru pe acest pământ, dar pentru tine cel (cea) care citești aceste rânduri, nu va fi nevoie să înveți pe calea grea. Poți alege

conștient, chiar în acest moment să te dezvolți și să te descoperi pentru a-ți îndeplini vocația și a trăi în armonie.

Ai dreptul să fii fericit! Depinde ce alegi să faci. Tu ești stăpânul propriului destin.

*Timpul nu așteaptă
pe nimeni.
Dacă te gândești
să fii fericit de mâine,
întreabă-te de ce
nu ești fericit azi.
Mâine poate nu există.
Azi e tot ceea ce ai!*

Atelierul de gânduri

2. Chiar dacă nu vezi tabloul complet, urmează-ți intuiția

„Fericirea nu depinde de ceea ce ai sau de ceea ce ești. Ea se bazează exclusiv pe ceea ce gândești.”

Buddha

Mult timp am crezut că eu sunt familia mea, relațiile mele sau jobul meu. Eram convinsă că pentru a face ceea ce îmi aduce fericire, aveam nevoie de aprobarea celorlalți și căutam mereu confirmări în exterior.

La școală și în societate mi s-au introdus programe de gândire, care sunau cam așa: „Ce o să zică lumea dacă alegi această meserie?”, „Cu arta vei muri de foame”, „Visele sunt sortite eșecului”, „Doar medicii, inginerii și avocații sunt respectați în societate”, „De ce îți este frică, de aceea nu scapi” etc.

Toate aceste gânduri rulează în mintea noastră și ne limitează până în momentul în care devenim conștienți de ele.

Când îți dai seama că ceva nu merge în viața ta și identifici astfel de gânduri, încearcă să le combați spunându-ți:

„De ce nu pot face asta?”, „Unde scrie că nu e bine?”, „Cine a spus acest lucru?”, „Mai e valabilă această credință în zilele noastre?”, „Mă ajută în vreun fel să gândesc așa?” etc.

La vârsta de 21 de ani am plecat în altă țară, sperând că voi acumula resursele financiare pe care nu părea să le pot obține în propria țară, pornind de la zero (sau cel puțin așa credeam pe atunci).

În momentul în care ești nevoit să te descurci într-o altă țară, să înveți mersul lucrurilor, să muncești neîntrerupt pentru a te întreține, te dezvolti mai mult decât ți-ai putea imagina. Practic, intrasem într-o luptă de supraviețuire și am rămas acolo mult timp deși intențiile mele erau bune întotdeauna.

Alegerile pe care le-am făcut în legătură cu relațiile în care îmi cheltuiau banii au îngreunat procesul meu de evoluție. Nu doar că l-au îngreunat, dar l-au și stagnat pentru o perioadă.

Eram convinsă că dacă am un salariu lunar cu care pot face lucruri drăguțe pentru cei dragi, am ajuns la